

Է-լմ. 579

1. Մէկը տեսա խաչին գամված՝
Նեղյալ, արյունվա,
Ինձ նայեցա՛վ աչքով տրտմած,
Խաչին երբ մոտեցա:

2. Անշուշտ, բնավ ես չեմ
մոռնար,
Ինչ նայվածքով կըսեր.
«Իմ մահս է քեզի համար»,
Թեպետ ինք չէր խոսեր:

3. Ո՛հ, զգացի տրտմությունով
Մեղքերս ու շատ լացի,
Տեսա, որ ես, մեղանչելով,
Իմ Տերս մեռցուցի:

4. Վա՛յ ինձ, ավա՛ղ, ալ հույս
չունիմ,
Լալով ես կանչեցի,
Ո՛ր կողմ երթամ, որո՞ւ փախչիմ,
Զի Տերն սպանեցի:

5. Երկրորդ անգամ գթած
աչքով
Խաչեն ինձ նայեցա՛վ
Եվ, իր շնորհքը հայտնելով,
Սիրով ինձի ըսավ.

6. «Ձրի շնորհքով ես կքավեմ
Մեղքերդ, սիրելիս,

Հոժար կամքով մահ հանձն
կառնեմ,
Որ հավիտյան ապրիս»: